

Програмна система за педагогическо взаимодействие

В 70. ОУ са сформирани две групи за осъществяване на задължителната двугодишна предучилищна подготовка – една за 5-годишни и една за 6-годишни деца. Групите са полудневни – до обяд.

В Наредба № 5 от 03.06.2016 г. на МОН за предучилищното образование са посочени две форми на педагогическо взаимодействие – основна и допълнителна.

Основната форма на педагогическо взаимодействие е педагогическата ситуация. Същностните характеристики на ситуацията са следните:

- Тя организира дейностите на двата субекта на предучилищното обучение - детският учител и детето.
- Интегрира етапите на обучението - възприемане на нови знания, обобщаване и систематизиране на знанията, затвърждаването им и формиране на умения.

В ситуацията се усвоява конкретно образователно съдържание според образователните направления. Целите на ситуацията се реализират чрез педагогическа технология, включваща методи, техники, средства и материали. Във всяка ситуация се реализират предварително очаквани резултати - формиране у детето на компетентности като знания, умения и ценностни отношения. Тя се провежда с определен контингент деца - възрастовата група, на определено място и с определена продължителност според възрастовата група и образователното направление.

Видове форми на обучение:

- Обучаваща - децата усвояват нови знания и умения.
- Практическа – знанията се затвърждават и усъвършенстват, като се формират и умения.
- Игрово - познавателна ситуация/ дидактична и подвижна/ – знанията и уменията се усъвършенстват в игрова обстановка и се активира детската активност чрез игрите с готови правила.

Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие

Допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се организират от учителя на групата извън времето за провеждане на педагогическите ситуации. Към основните форми в училището се включват и допълнителни - според предложението на учителките на групите и решението на педагогическия съвет.

Играта е водещ тип дейност в детската възраст. В нея са корените и от нея се развиват всички останали дейности – учение, труд... Детето по рождение е разположено към игра, но за нейната поява и развитие определяща роля има обкръжението и възпитанието. Играта се нуждае от ментални и материални стимулации. Възможностите на съвременните деца да се ангажират със свободни игри са силно редуцирани в сравнение с предходните поколения. Това се дължи на факта, че много от тях растат без братя и сестри и това ограничава достъпа до игрово пространство. Също така обучението слиза във все по-ранна възраст и това отнема от времето за игра. Всички тези фактори затрудняват естествените механизми за предаване и усвояване на игрови опит от дете на дете в равновъзрастните игрови обединения по местоживеене. Оттук нараства ролята на педагога да съдейства по-активно за обогатяване на детската игрова култура.

Видове игри:

- Игри за мускулно освобождаване.
- Игри за наблюдателност.
- Игри за наблюдателност към партньора в общуването.
- Игри за запознаване.
- Игри за психоконтакт.
- Игри за действия с въображаеми предмети.
- Игри за действия и противодействия.

Други форми на педагогическо взаимодействие са разходки и екскурзии, посещения на музеи, запознаване с животните и растенията на живо.

Механизъм на взаимодействие между участниците в предучилищното образование

Съгласно чл.2, ал.2 от Закона за предучилищното и училищното образование участниците в образователния процес са децата, учителите, директорите и другите педагогически специалисти, както и родителите. Семейството има най-голямо влияние върху развитието и възпитанието на децата и родителите са техните първи възпитатели. Реализацията на актуалната задача за оптимизиране на взаимодействието **подготвителна група- семейство** предполага проучване на представите на родители и педагози за себе си и едни за други и на отношението им към формите, методите и средствата за сътрудничество. Родителите обикновено са по-удовлетворени от сътрудничество с конкретни педагози, отколкото от взаимодействието с училището като цяло. Това е така, защото реалните сфери на сътрудничество са свързани със ситуативните поводи относно поведението на детето в рамките на деня (режим, занимания, успехи, проблеми, конфликти с връстниците, организационните форми). По този начин се поддържа постоянна и системна връзка. Има много начини за общуване със семейството и осигуряване на неговото по-активно участие във възпитанието на детето. Съществуват разнообразни форми, средства, подходи и стратегии, които отговарят на потребностите на различните семейства:

- Времето, когато родителите водят или вземат детето от училище.
- Съобщения и бележници – размяната на съобщения е резултатно средство за осигуряване на непрекъснато общуване.
- Таблата за съобщения са друг начин и средство за връзка със семейството.
- Консултациите с продължителност 30-40 минути в удобно за родителите време.
- Родителските срещи са формални и неформални.

Целенасочената съвместна дейност между училището и семейството осигурява единен подход в разкриването на обкръжаващия

детето свят и осигурява постоянна взаимна информация за цялостното развитие на детето, на неговите интереси, потребности и поведение.

Педагогическите взаимодействия с родителите на децата са многобройни, разнообразни, ежедневни и периодични. Организирането и стимулирането на взаимодействието между детската подготвителна група в училище и семейството е от изключително значение, защото семейните отношения и семейното възпитание са част от обществения живот и се влияят от социално-икономическите промени.